

A) Kol continued

שמות פרשת בא פרק י פסוק יח
(יח) וַיֵּצֵא מֵעַם פְּרָעָה וַיַּעֲתֶר אֶל־יְקֹוֹק:

העמק דבר שמות פרשת בא פרק י פסוק יח
(יח) ויעתר אל ה'. נצרך לעתירה, משום שלא הבטיח בפה מלא, ומ"מ עשה משה בקשת פרעה
באשר ידע היטב שאפילו יבטיח אין בזה ממש עד שיכלו סימני המכות

• “Kol”- Heart even without knowing what to pray for
Yearning for Understanding

Rav Soloveitchik Harerei Kedem 2 224

בתענית (טו, א) שמוסיפין בתענית ציבור בברכה של גואל ישראל [ראה בענינו], 'מי שענה את
אברהם אבינו בהר המוריה הוא יענה אתכם וישמא בקול צעקתכם היום הזה, בא"י גואל
ישראל', וצ"ב דלא מצינו שאע"ה התפלל בהר המוריה. ונראה ע"פ הנ"ל, דהנה מצינו
בבראשית רבה (פרשה נו, יא) שאף שאע"ה הלך בשמחה לעקוד את בנו, מ"מ זלגו עיניו
דמעות, וז"ל, 'הוא שולח יד ליטול את הסכין ועיניו מורידות דמעות ונופלות דמעותיו לעיניו של
יצחק מרחמנותו של אבא, ואעפ"כ הלב שמח לעשות רצון יוצרו', והביאור שעם כל השמחה של
מצוה של אע"ה לעשות את רצון קונו, מ"מ המידה של רחמנותו עומדת [א' טאטע איז
פארט א טאטע], ולכן זלגו עיניו דמעות, והקב"ה שרואה בענינו ראה את העינוי שלו וענה
אותו ללא שום צעקה, וכנגד זה אנו אומרים מי שענה את אברהם אבינו בהר המוריה הוא יענה

The Prayer to make up for imperfect prayers

בית אלוקים למבי"ט שער התפילה פרק ג
ואפילו המבינים א"א שיוכלו לכון בכל עת שמתפללים. ולכן אנו אומרים בסוף הברכות
האמצעיות שמע קולנו ה' אלהינו וכו'. כי גם שלא כווננו כראוי בתפלתנו. שישמע קול
תפלתנו. גם כי הקול הוא בלי כוונה. ובחתימה אנו אומרים כי אתה שומע תפלת כל פה.
כלומר אפילו התפלה שהיא מן השפה ולחוץ, שאינה בכוונה. אתה שומע אותה על ידי רחמיך
הרבים. כיון שאינם יודעים לכון בה. כמ"ש (תהלים ס"ה) שומע תפלה עדיך כל בשר יבואו. כי
מצד שהוא שומע קול התפלה גם בלי כוונה. עדיו כל בשר יבואו. אותם שהם קרובים לחומר מן
הצורה והם מכונים לבשר. יבאו עדיו תפלתם

B) Am I also Vulnerable or only THEM?

תלמוד בבלי מסכת ברכות דף ד עמוד ב

בערב מברך שתים לפניו ושתים לאחריה; ואי אמרת בעי לסמוך, הא לא קא סמך גאולה
לתפלה, דהא בעי למימר השכיבנו! אמרי: כיון דתקינו רבנן השכיבנו, כגאולה אריכתא דמיא

רמב"ם הלכות תפילה ונשיאת כפים פרק ז הלכה יח

ובתפלת הערב קורא ק"ש ומברך לפניה ולאחריה וסומך גאולה ר לתפלה ומתפלל מעומד וכשישלים ישב מעט ויפטר, והמתחנן אחר תפלת ערבית הרי זה משובח, ואף על פי שמברך השכיבנו אחר גאל ישראל אינה הפסק בין גאולה לתפלה והרי שתיהן ש כברכה אחת ארוכה.

שולחן ערוך אורח חיים הלכות קריאת שמע ותפילה של ערבית סימן רלו סעיף ב

ב'*) (ב') אין לספר (ד) בין גאולה דערבית לתפלה, (ה) <ב> ב' א' <ג'> ואף הנוהגין לומר ב' [ג] י"ח פסוקים ויראו עינינו, (ו) אין להפסיק בין יראו עינינו לתפלה; {א} ב' <ד'> ומיהו מה שמכריז ש"צ ראש חדש בין קדיש לתפלת ערבית ד] לא הוי הפסק, כיון שהוא (ז) א צורך התפלה; (ה') וכן יכול (ח) לומר: ברכו, להוציא מי שלא שמע, ולא הוי הפסק. הגה: (ט) (ועיין לעיל סימן ס"ט). ראיתי מדקדקים (י) ב ה] נהגו לעמוד כשאומרים הי"ח פסוקים של ברוך ה' לעולם וכו' (תהילים פט, נג) ומנהג יפה הוא <ג> כי נתקנו במקום תפלת י"ח, ג' <ו> על כן ראוי ב' { לעמוד בהן ו] כמו בתפלה.

שמות פרשת בא פרק יב פסוק כג

וְעָבַר יְקֹנָק לְנִגְף אֶת־מִצְרַיִם וְרָאָה אֶת־הַדָּם עַל־הַמִּשְׁקָף וְעַל שְׁתֵּי הַמְּזוֹזֹת וּפָסַח יְקֹנָק עַל־הַפֶּתַח:
וְלֹא יִתֵּן הַמִּשְׁחִית לְבֹא אֶל־בְּתִיכֶם לְנִגְף

רבינו יונה מסכת ברכות דף ב עמוד ב

ואף על גב דצריך לומר השכיבנו בגאולה כגאולה אריכתא דמיא. והטעם שאינו הפסקה מפני שהשכיבנו מעין הגאולה הוא שבשעה שעבר השם לנגוף את מצרים היו מפחדין ומתפללין לבורא לקיים דברו ושלא יתן המשחית לבוא אל בתיהם שדרך הצדיקים שיראים תמיד שמא יגרום החטא וכנגד אותה התפלה התקינו לומר השכיבנו שיצילנו השם מכל דבר רע וישמור צאתנו ובואנו וכיון שהתקינו לאמרו כנגד מה שהיה בשעת הגאולה אמרו דלא הוי הפסקה: דכגאולה אריכתא דמיא